

SZCIENTOLÓGIA: EGY IGAZI VALLÁS

Urbano Alonso Galan
a filozófia doktora
és a teológia licenciátusa

Gergely Egyetem és
Szent Bonaventura Püspöki Kar, Róma

1996. június

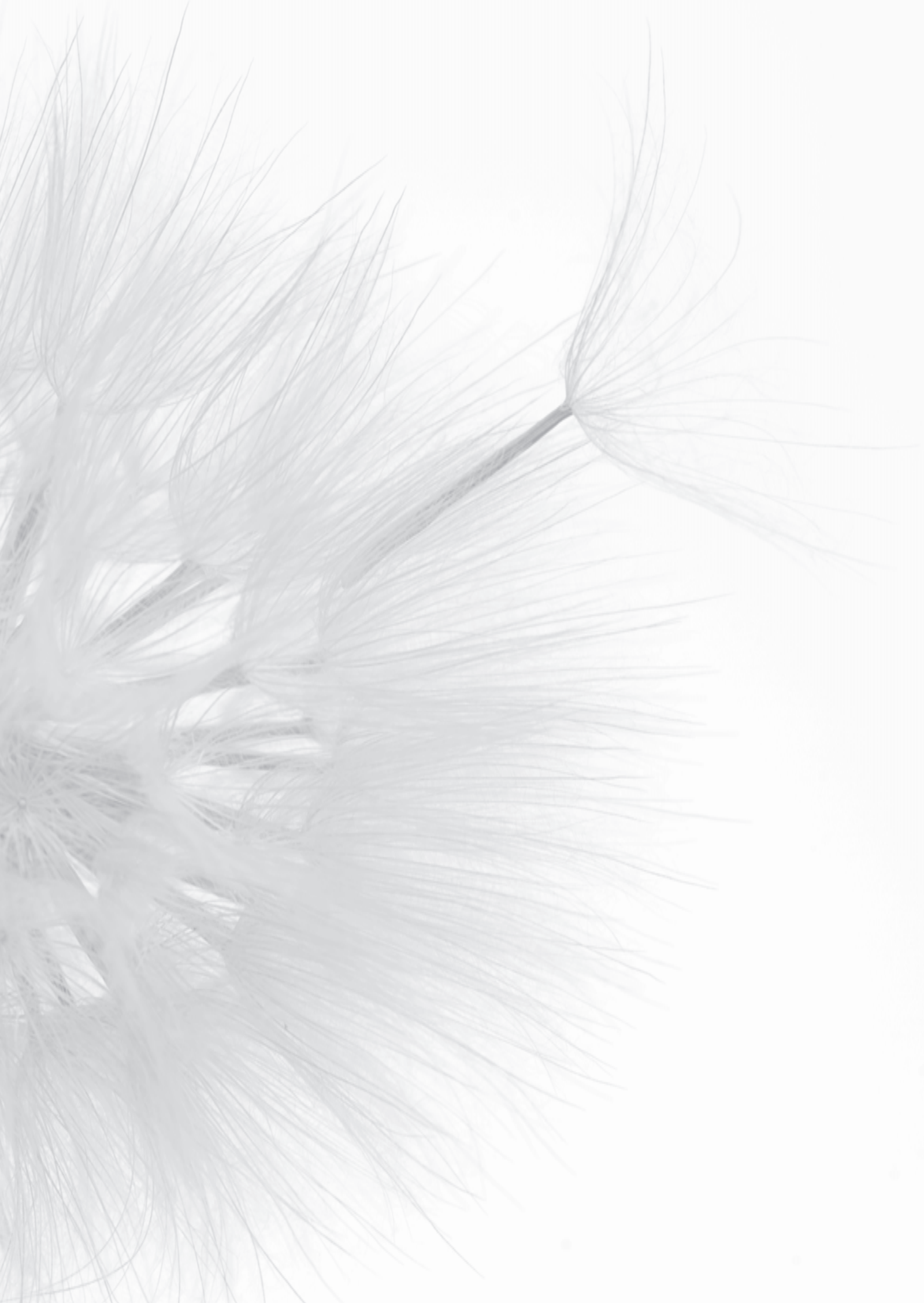

SZCIENTOLÓGIA: EGY IGAZI VALLÁS

SZCIENTOLÓGIA:
EGY IGAZI VALLÁS

TARTALOM

I. Bevezetés	1
II. A vallás fogalma	1
III. Filozófiai és hitelvi aspektus	4
IV. A rituális vagy misztikus aspektus	7
V. A szervezeti aspektus	8
VI. A Szcientológia végcélja	9
VII. Vallás-e a Szcientológia?	10
A szerzőről	12

Urbano Alonso Galan
a filozófia doktora
és a teológia licenciátusa
Gergely Egyetem és
Szent Bonaventura Püspöki Kar, Róma

1996. június

SZCIENTOLÓGIA: EGY IGAZI VALLÁS

I. BEVEZETÉS

Az utóbbi években némi vita alakult ki a Szcientológiát illetően Európa egyes körzeteiben, különösen Németországban, ahol, úgy látszik, félreértelmezik e vallási csoport valós társadalmi szándékait.

A filozófia és a vallás ismerőinek nézőpontjából ki van zárva, hogy bármilyen heves ellenkezés felmerüljön, de könnyű megérteni, hogy egészében véve a vallásos jelenség ismeretének hiánya és e jelenség sokféle lehetséges megnyilvánulása alaptalanul ellenséges érzületű és hajthatatlan magatartásokhoz vezethet.

Ezért döntöttem úgy, hogy ebben a jelentésben közzéteszem következtetéseimet a Szcientológia vallásról, arról a vallásról, amelyet több éven át tanulmányoztam, formai aspektusokból (írások, könyvek és filozófia) és a legköznapiabb aspektusaiból egyaránt (szertartások, belső és külső szervezet, a vallási élet gyakorlatai és közösségi tevékenységek), a mi országunkban és más országokban is (Franciaország és Dánia).

II. A VALLÁS FOGALMA

A teológiai hagyomány nem kínál számunkra túl sok forrást, amikor azokat az objektív jellemzőket kívánjuk elemezni, amelyek egy vallást meghatároznak, és megkülönböztetik más típusú meggyőződésektől, ideológiáktól vagy társadalmi csoportoktól.

Erre a célra olyan fogalmakat és modern alapokat kell használnunk, amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy tudományos szempontot szolgáltatassunk a vallásos jelenségről, de anélkül, hogy elfeledkeznénk arról, hogy ez a szellemiség egyéni és belső tapasztalása, és mint olyan, kisiklik más társadalomtudományok egyes általánosan használt érvei alól.

A tolerancia és a vallásközi párbeszéd ilyen megközelítése kihívást jelent, és abszolút szükség van rá jelen társadalmunkban, amint ezt olyan neves teológusok, mint Leonard Boff és Hans Kung, is hangsúlyozzák.

Ahogy a religion (vallás) szót (a latin *religare*: „egyesíteni vagy újraegyesíteni” szóból) egy hit, egy istentiszteleti gyakorlat vagy forma által egyesített személyek közösségeként definiáljuk, ugyanígy lehetne tekinteni magát a vallást is. Természetesen ezt a közösséget „az isteni” keresésének kell egyesítenie, és az alapján kell definiálni, ahogyan szembenéz az emberi élet problémáival. Ezért beszélnek sokat a vallások történetében a tapasztalásról és „a megszentelttel” való személyes érintkezésről.

Az egyén méltóságának magasztos fogalma, valamint valamilyen „szent”-nek nevezett dolog ismerete és elismerése nem kizárólag keresztény jelenség, hanem az összes vallás lényege. Ezt ismerte fel a II. vatikáni zsinat a vallásos hitre és tisztaságra vonatkozó *Dignitatis humanae* című dokumentumában.

Vannak egyéb olyan vallási jelenségek, mint például a buddhizmus és a dzsainizmus, amelyeknél hiányzik ugyan Isten fogalma mint hivatkozási alap, de mégis gyakorolnak valamiféle tiszteletet és hódolatot a „szent istenség” mint általános elem irányában, amelynek jellemzői sokkal általánosabbak, mint a keresztény, muszlim vagy zsidó „konkrét istenek”.

Amikor egységes vallásfogalmat tartunk fenn, kizárólag a saját tapasztalataink alapján, és kizárunk egyéb sajátosságokat, az nem lehet más, mint a fundamentalizmus egy formája, amely megsérti a vallásszabadság legegységesebb próbáját.

Ahogy Max Müller állította: „aki csak egy vallást ismer, az egyet sem ismer”, ami teljes pontossággal kifejezi a gondolatot. Maga Durkheim így fejtegeti e jelenség kulcsát: „...a vallás univerzális jelenség, amely valamennyi ismert emberi társadalomban megjelenik. ...”

Bevett szokás ismert modelleket használni arra, hogy megpróbálják definiálni az ismeretlent. Ez olyan eljárás, amelyet számos esetben túlzottan igénybe vesznek a társadalomkutatók.

Az összehasonlító elemzés helytelen alkalmazása kétségtelenül vaksághoz vezet, amikor viselkedési normákkal, meggyőződésekkel vagy tapasztalásokkal szembesülünk, amelyeket nem lehet megmagyarázni, csak akkor, ha elhagyunk bármely egyéb tényezőt és hasonlóságait.

A vallás nyilvánvalóan az emberben rejlő keresés, amelyet a szellem végez azért, hogy megértse a „végtelent”; ez a lény vágyódása és törekvése a végtelenség iránti beteljesületlen vágyainak érzésével kapcsolatban. Tehát a vallás egy feltétlen szükségszerűség, semmivel sem kevesebb, mint az emberi létezés egy alkotóeleme, amelyet az egyén érez azért, hogy „kommunikáljon a végtelennel”; ez annak forrása, ami fenntartja az emberi lényt, és amelytől az ember sok szempontból függ. Ennek egyértelmű bizonyítéka az antropológiai elemzés, amelyben különböző vallási hitvallások jelenléte vagy a hiányuk meghatározó tényezőt jelent a tudósok számára a társadalmak viselkedésére vonatkozó társadalmi és egyéni normák megértésében.

Ahhoz, hogy megértsünk egy olyan vallást, mint a Szcintológia, igen különböző aspektusokat kell kiértékelnünk, amilyeneket például a tárggyal foglalkozó modern szakértők javasolnak (lásd Bryan Wilson: *The Social Dimension of Sectarianism*, 1990, és Eileen Barker: *New Religious Movements: A Perspective to Understand Society*, 1990). A számos lehetséges megközelítési mód közül azt választottam ki, amely objektív és tudományos nézőpont lehet a témában azon aspektusok alapján, amelyeket az alábbiakban felsorolok:

1. **A filozófiai és hitelvi aspektus.** Ebbe beleveszem azoknak a meggyőződéseknek, írásoknak és tantételeknek a teljes tömegét, amelyek a vallásos ismeret három alapvető részét képezik: a Legfelsőbb Lény, az Ember és az Élet.
2. **A rituális aspektus.** Ez magába foglalja a szcientológusok által tapasztalt vallási jelenségre alkalmazott szertartások, rítusok és vallási gyakorlatok összességét.
3. **Az ökumenikus szervezeti aspektus.** Ez nagyon fontos aspektus, mert arra szolgál, hogy meghatározzuk a választóvonalat a formálódó vallások és hitek, illetve azok között, amelyek már teljesen kialakultak és kifejlődtek.
4. **A cél vagy végcél aspektusa.** Itt található egy életcél meghatározása és a szellemi cél végső elérése, amely ahhoz a végcélhoz vezet, amelyet a Szcintológia kínál az egyházközösség hívei számára.

III. FILOZÓFIAI ÉS HITELVI ASPEKTUS

A Szcientológia L. Ron Hubbard munkáin alapul. A szcientológusok úgy ismerik el az alkotójának, L. Ron Hubbard filozófusnak és humanitáriusnak a munkáit és kutatásait, mint a vallás írásainak egyedüli forrását.

A Dianetikával (lásd *Dianetika: A szellemi egészség modern tudománya*, 1950) indulva, a Szcientológia fejlődése nagy hasonlóságokat mutat a vallások többségéhez, beleértve a kereszténységet, a judaizmust, az iszlámot és a buddhizmust. A történetét az alapvető „filozófiai igazságok” felfedezése, illetve rendszerezett „kinyilatkoztatása” jellemzi, amelyek lépésről lépésre haladnak, és egy teljes hitelvi rendszer felépüléséhez vezetnek.

A Dianetikával az alapítója arra törekszik, hogy megszabadítsa az embert azoktól a szenvedésektől, amelyeket az elme idéz elő az emberek testében és életében.

Néhány éven át a Dianetika volt a követői által alkalmazott eszköz a *Clear* állapot eléréséhez. Ez az állapot, amelyet maga a könyv definiál, jelentős előrehaladást jelez a nemkívánatos szenvedés állapotainak felszámolásában, és olyan állapotba emeli fel az emberi lényt, amelyben jobban megélheti saját szellemi természetét (amelyet *Thetánnak* neveznek). Ha ezt mélységében elemezzük – a misztikus tapasztalásokat, a nirvánát és a legtöbb vallásban leírt egyéb szellemi állapotokat –, ők ugyanazt a szellemi állapotot kereshették, amelyet a szcientológusok keresnek a *Clear* állapotban.

Később Hubbard, amikor sok olyan ember megnyilatkozásait tanulmányozta, akik elérték a *Clear* állapotot, felfedezte, hogy világos bizonyíték van egy szellemi lény létezésére, továbbá hogy a személy maga egy szellemi lény, aki halhatatlan, és óriási adottságokkal rendelkezik, amelyeket érvénytelenítettek az élet, a test halála, új test sorrendben következő „állandó spirál” szenvedései és tapasztalásai.

Olyan szellemi, lelki technológiát alakított ki, amely oda vezet, hogy „megszabadítják” az emberi lényt (a thetánt) ettől a spiráltól, és visszaadják a teljes tudatosságát és a szellemi szabadságát. Ily módon kifejlesztette a lelki tanácsadás (amelyet *auditálásnak* hívnak) elveit és gyakorlatait, amelyek a tudatosság és a lét legmagasabb, OT-szinteknek nevezett állapotaihoz vezetnek (*OT: Operatív Thetán*, mivel nincs meg a kényszerítő szükség a számára, hogy testben legyen, és nélküle is tud érvényesülni).

Mindez világos lépésekben van kifejtve, amelyek vázlatosan szerepelnek a „Teljes Szabadsághoz” vezető úton (a *Híd*). Fontos, hogy a hangsúlyt valamennyi Írásban a lényre, valamint az életre,

Istenre és az embernek az azokkal a különböző univerzumokkal fennálló kapcsolataira vonatkozó tudás kapja, amelyekben cselekszik (az anyagi vagy fizikai univerzum, illetve a szellemi vagy thétauniverzum).

Ebből a hitből ered a szcientológusok két alapvető tevékenysége a lelki üdvözüléshez vezető pályájukon: az élet igazságainak tanulmányozása a Szcientológia Írásai szerint (*képzés*) és a megszabadítás (*auditálás*) azoktól a szenvedésektől és aberrációktól, amelyek megakadályozzák a thetánt, hogy úgy cselekedjék, mint önmaga, és amelyek ésszerűtlen és ártalmas cselekedetekre bírják rá önmagával és másokkal szemben. (Lásd *Mi a Szcientológia?*)

Eltételezve a Szcientológia Egyház lelkeszei számára rendelkezésre álló szakmai anyagok hatalmas tömegétől, anyagok és referenciakönyvek terjedelmes listája létezik e vallás tanulói számára is. Különösen fontosak, és a Szcientológia alapvető igazságait írják le az alábbi könyvek:

Szcientológia: A gondolkodás alapjai

Szcientológia 0-8

Szcientológia 8-8008

Szcientológia: Az Ember története

Dianetika 55!

Szcientológia: Az élet egy új nézőpontból

A túlélés tudománya

A Szcientológia kézikönyve

Alapvető aspektus, hogy a szcientológusok így határozzák meg vallásukat: „alkalmazott vallási filozófia, amely lehetővé teszi a személy számára, hogy többet tudjon meg önmagáról és az életről”.

L. Ron Hubbard az életet felosztotta nyolc alapvető megnyilvánulásra, amelyek mind egy-egy impulzus a személy túlélése felé, vagyis az az életerő a személy részéről, amely valamilyen jobbítási cél felé irányul. Ezeket a „nyolc dinamikának” nevezte, mert ezek az élet dinamikus impulzusai:

Az **első dinamika** a személynek a személy önmagaként való túlélése felé irányuló impulzusa.

A **második dinamika** a szexuális értelemben vett túlélés felé irányuló impulzus: a házaspár, a család, valamint a gyerekek felnevelése és oktatása.

A **harmadik dinamika** a csoportok túlélésére vagy a csoportként való túlélésre irányuló impulzus, beleértve azokat a csoportokat (barátok, szakma, klub, nemzet), amelyekben az egyén egy részt alkot.

A **negyedik dinamika** az emberiség túlélésére vagy az emberiségként való túlélésre irányuló impulzus.

Az **ötödik dinamika** az élő fajok (állatok, növények) túlélésére vagy az élőlényként való túlélésre irányuló impulzus.

A **hatodik dinamika** a fizikai univerzum túlélésére vagy a fizikai univerzumként való túlélésre irányuló impulzus.

A **hetedik dinamika** a szellemi lények túlélésére vagy a szellemi lényként való túlélésre irányuló impulzus.

A **nyolcadik dinamika** a végtelen túlélésére vagy a végtelen részeként való túlélésre irányuló impulzus. A szcientológusok számára ez a Legfelsőbb Lény vagy Isten dinamikája.

Az életnek e nyolc megnyilvánulásában található azok a területek, ahol a személynek lelkiileg előre kell haladnia, és cselekednie kell, a lelki, szellemi jobbulás elérése érdekében etikus viselkedést (amely nem árt a dinamikáknak) fenntartva. A jót és a rosszat a szcientológusok azon előny és kár függvényében határozzák meg, amelyet ezek a dinamikáknak okoznak. Az abszolút jó az lenne, ami valamennyi dinamikán segít, az abszolút rossz pedig az, ami valamennyinek árt. Természetesen lennének a jónak és a rossznak olyan közbenső pontjai is, amelyek egy fokozatos skálán helyezkednek el, annak mértékében, hogy mekkora előnyt vagy kárt okoznak egyes dinamikáknak, azt figyelembe véve, hogy valamennyi dinamika ugyanolyan fontos. (Lásd *Bevezetés a Szcientológia-etikába*)

Az etikával és az erkölcsi aspektusokkal való foglalkozás rendkívüli fontosságú a Szcientológia tantételeiben. A különböző segédkönyvekben megszámlálhatatlanok az e fogalmakra tett utalások, és komplett kiadványokat is szenteltek e témának. Ilyen például az előbb említett könyv, illetve *Az út a boldogsághoz*, a *Becsületkódex*, az *Auditorkódex* és a *Szcientológus kódex*. (Lásd *Preclarek kézikönyve*)

Számításba véve, hogy a szcientológusok számára a személy egy szellemi és halhatatlan lény, a viselkedése minden egyes különböző életében nagy jelentőséggel bír, nemcsak a dinamikai javát nézve, hanem abból a szempontból is, hogy képes legyen teljes szellemi jobbulást elérni. „Azért vagyunk ezen a világon, hogy kivívjuk üdvözülésünket” – ez L. Ron Hubbard megállapítása, amely a *Bevezetés a Szcientológiába* című videofelvételen hangzik el.

A szcientológusok maguk kijelentik, hogy igazi jobbulást és szellemi szabadságot tapasztaltak mind a tanuláson (képzés), mind a szellemi tanácsadáson (auditálás) keresztül. A „nyereségeiket” úgy írják le, mint igazi megszabadulást a tömegetől, a konfliktusoktól, a tudatlanságtól, valamint a nemkívánatos magatartásoktól és érzelmektől. Úgy érzik, hogy képességeik növekedtek, érzékeik javultak, és hogy megújult tudásuk van magukról, az életről és Istenről.

A *Szcientológia Egyház hitvallása* meghatározza azt a saját hitrendszerét, amely az élet végső értelmével egyesíti híveit. Ez a hitvallás aláhúzza az ember méltóságát, az elidegeníthetetlen és elvitathatatlan jogait; meghatározza az ember természetes testvériségét, és elismeri az egyén szellemi, lelki természetét a végtelen felé irányuló törekvésében, csak Istent jogosítva fel arra, hogy az emberek szabadsága és bölcsessége felett ítélkezzenek.

Ez a hitvallás világos célt nyújt az auditálási és képzési gyakorlatokhoz mint eszközhöz a lelki üdvözülés eléréséhez, amelyet a szcientológusok a hitvallásukban hirdetnek.

IV. A RITUÁLIS VAGY MISZTIKUS ASPEKTUS

A jelen szakaszban leírt gyakorlatok egy részét az előző fejezetben (képzés és auditálás) már leírtuk, ezért inkább arra összpontosítok, hogy mit kell érteni ceremóniákon és rítusokon.

Ezek a *Szcientológia Egyház szertartáskönyvében* vannak összegyűjtve. Annak ellenére, hogy maga az alapító a Szcientológiát a keleti vallások, a buddhizmus és a Védák örökösének hagyományaiba helyezi, vannak olyan szertartásai, amelyek nagymértékben a nyugati vallásokra emlékeztetnek. Ez a helyzet a vasárnapi szertartásoknál és a házasságkötési szertartásoknál.

De a hagyományának köszönhetően olyan különféle, igen személyes rítusokkal is rendelkezik, amelyek, bár a zsidó-keresztény hagyományra emlékeztetnek, teljesen összhangban vannak a Szcientológia meggyőződésrendszerével. Utalok a névadó szertartásra, a névadó és elismerő szertartásra, valamint a gyászszertartásra. A thetán halhatatlanságába vetett hitnek megfelelően a szcientológusok azért tartják ezeket a szertartásokat, hogy nevet adjanak a megérkezett lény új testének, köszöntsék a lényt az új testében, valamint a családját, vagy istenhozzádot

mondjanak annak a lénynek, aki elhagyta a testét, hogy újat találjon, és megpróbáljanak segíteni neki abban az új helyzetben való eligazodásban, amelyben magát találja.

Mindezeket a szertartásokat egy felszentelt lelkésznek vagy az egyház káplánjának támogatásával tartják, és a szcientológus közösség tagjai rendszeresen aktívan részt vesznek ezeken.

V. A SZERVEZETI ASPEKTUS

A Szcientológia Egyház szerte a világon – helyzetüktől és nagyságuktól függően különféle nevek alatt – különböző egyházakba szerveződik.

A legalacsonyabb szinten a Szcientológia és a Dianetika csoportjait és misszióit találjuk. Ezek szcientológusok kis közösségei egy vagy több felszentelt lelkész irányítása alatt, akik alapvető lelki tanácsadási szolgáltatásokat, vallási szertartásokat végeznek, és akik összejönnek, hogy tanulmányozzák a Szcientológia Írásait, de csak a legalacsonyabb szinten. Nem szentelhetnek és nem készíthetnek fel lelkészeket, továbbá nem nyújthatják az OT (Operatív Thetán) szintek vallási auditálási szolgáltatásait.

A következő szinten található a Szcientológia egyházai. Ezek felkészíthetnek és felszentelhetnek lelkészeket, és ők végzik az auditálást a Clear szintig.

Az utóbbiak fölött találjuk a haladó egyházakat. Ezek a legmagasabb szintű lelkészeket képezik, és lelkipásztori tanácsadást szolgáltatnak néhány Operatív Thetán-szinten.

A Szcientológia Egyház Flag Szolgáltató Szervezete a floridai Clearwaterben a legmagasabb rangú valamennyi haladó szervezet közül. A legmagasabb lelkészi szinteken képezi az embereket, és a szcientológusok azért látogatnak ide, hogy felemelkedjenek a magas OT-szintekre.

Különleges a Karib-szigeteken működő, *Freewinds* nevű hajón található Szcientológia-egyház, amely egy olyan OT-szintet szolgáltat, amely egyetlen más egyházban sem kapható meg.

A vallási szolgáltatások ilyen típusú felépítése gyakorlatilag valamennyi ismert vallással közös abban, hogy a papság felkészítésének különböző szintjeihez azoknál sem az összes központban, hanem csak a legfőbb központi intézményekben (Róma, Tibet, Tel-Aviv, Mekka) lehet hozzáférni. A misszionáriusok, a szerzetesek vagy a papok itt kaphatják meg a legmagasabb szintű felszentelést.

Ami a Szciantológia vallási közösségét illeti, létrehoztak egy lelkipásztorokból és vallásos rajongókból álló valódi közösséget, akik saját közösségben élnek, teljesen az Egyház céljainak szentelve magukat, elhagyva a világ zavaró hatásait és hiúságait.

A Sea Organization (Tengeri Szervezet), amelyet az eredeti legénység után neveztek el, amely a korai időkben az alapító által vezényelt hajókon szolgált, öt olyan fő helyszínnel rendelkezik a világon, amelyek különféle funkciókat látnak el – bár misszionáriusai és tagjai sok olyan országban dolgoznak, ahol a Szciantológia jelen van. Ez az öt központ East Grinsteadben (Egyesült Királyság), Koppenhágában, Los Angelesben, Clearwaterben (Florida) és Sydney-ben található. Ebben az 5 központban az ember minden más helynél jobban érezheti egy olyan közösség igazi szellemét, amely az evangelizáló és lelkipásztori munkájának szenteli magát. Bár a Szciantológia lelkipásztorai nem állnak cölibátusi kötelezettség alatt, ezek a közösségek működésükben és odaadásukban sok más vallás közösségeire hasonlítanak, beleértve a katolikus egyházat is. A Sea Organization tagjai nagyon szigorú etikai kódexet követnek, amely nagyon erkölcsös és monogám nemi kapcsolatokat, a drogok használatától való teljes tartózkodást és az életük teljes egészében a vallás céljainak elérésére fordítását foglalja magába.

Természetesen a legmagasabb szintű lelkészek képzése, az Operatív Thetán legmagasabb szintjéig történő auditálás, a legmagasabb szervezeti szintek biztosítása és a Szciantológia etikai szintjéért nemzetközi szinten viselt felelősség csak a Sea Organizationnek nevezett vallási rend tagjainak a kezében van, akik kizárólag e munkának szentelik magukat.

VI. A SZCIANTOLÓGIA VÉGCÉLJA

Magának L. Ron Hubbardnak szavaival, a Szciantológia céljai: „egy elmebaj, bűnözők és háború nélküli civilizáció, ahol a tehetség virágozhat, a tisztességes lények jogai megadatnak, és ahol az ember szabadon szárnyalhat egyre magasabbra.” (Lásd *Mi a Szciantológia?*)

Az egyén számára kínált célként a Szciantológia az ember üdvözülését, a lélek felszabadítását és az egyes emberre nehezedő akadályoktól való mentességet igyekszik megvalósítani. Ugyanakkor egyetlen ember sem lehet szabad, ha nem szabad a társadalom is. A felelősség keresése az a fő útvonal, amelyen keresztül a szciantológusok a szabadságukat keresik; ez az a felelősség, amely még a magasabb célok elérése előtt megköveteli életük és embertársaik életének jobbá tételét.

Ilyen átfogó célok nem érhetők el kizárólag a követők által folytatott lelkipásztori munkán keresztül. Ezen oknál fogva, a Nemzetközi Szciantológia Egyház különböző csoportokat

vagy egyesületeket hozott létre, amelyek társadalmi hadjáratokat folytatnak az említett célok érdekében. Egyikük az ABLE (Association for Better Living and Education – Szövetség a Jobb Életért és Oktatásért), amely több közösségsegítő programot is támogat: a Narconont, amely megelőzési és rehabilitációs szolgáltatásokat nyújt a drogok területén; a Criminont, amelynek programja a bűnözők oktatására és rehabilitációjára irányul különféle országokban; az Alkalmazott Oktatástant, amely oktatási és írástudási kampányokat folytat a hátrányos helyzetű területeken és körzetekben; és az L. Ron Hubbard azonos című könyvére épülő Az Út a Boldogsághoz Alapítványt, amely gyerekekkel és kamaszokkal folytat kampányokat olyan magatartási szabályok bevezetésére, amelyek segítik a közösséget – vannak programok a környezet védelmére, tanulmányi programok, polgári segítségnyújtási programok stb.

A Szciantológia Egyház által létrehozott másik fontos csoport az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért, amely nemzetközi díjakat kapott a mentális egészségügy területén folytatott nyomozásaiért és leleplező tevékenységeiért.

Különösen fontos az Önkéntes Lelkészek Szövetsége, amelyet szcientológusok hoztak létre a világ több pontján. Balesetek, természeti katasztrófák vagy tragikus események bekövetkezésekor, amikor segísre van szükség, együtt dolgoznak a szakértőkkel és a hatóságokkal. Ezek az önkéntesek tökéletesen képzettek arra, hogy vigaszt és elsősegélyt nyújtsanak az embereknek, miközben az orvosi egységek és a polgári védelem dolgozói a munkájukat végzik.

VII. VALLÁS-E A SZCIANTOLÓGIA?

Teológusi és filozófusi nézőpontomból, és miután írásain és gyakorlataim keresztül tanulmányoztam a Szciantológia vallást, határozottan meg tudom erősíteni, hogy a Szciantológia a szó legteljesebb értelmében vallás.

Egy összetett meggyőződésrendszer által egyesített, a végtelent, a szentet kereső és az embert az istenivel megfelelő kapcsolatba helyezni törekvő személyek közössége – ezzel találkozunk a Szciantológia vallás hitelveinek és gyakorlatainak vizsgálatakor.

Egyetlen vallást sem láthatunk e tényező nélkül, és ennek része egy konkrét viselkedés ennek a szellemi valóságnak az irányában. Úgy látszik, hogy a Szciantológia kifejezetten a túlélés és az üdvözülés ténye körül forog, amely fogalmakról Xavier Zubiri világosan kifejtette, hogy elválaszthatatlan tantételek akármelyik vallási tapasztalatban. Az Istennel való társulás vagy ennek elmaradása semmiképpen sem változtatja meg e tapasztalás valóságát. A Szciantológiánál nem ez a helyzet, mert a szcientológusok megerősítik Isten és a végtelen

keresését a nyolcadik dinamikájukban, bár nem magasztalják őt. Valójában az egyik vádpont, amely leginkább elkülöníti az iszlámot a katolicizmustól, az, hogy az utóbbi – mondják a muszlimok – a folytonos reformjai után hagyta magát a bálványimádás által sodorni.

A Szciantológiának már a gyökerei (a buddhizmus és a Védák) rámutatnak arra, hogy az ember csak önmaga teljes ismeretén keresztül kezdheti megismerni és szeretni Istent.

Mivel a vallás egyetemes impulzus, amint azt az ökumenikusok állítják, az embernek nem szabad elfelejtenie, hogy magának a katolicizmusnak is át kellett mennie egy hosszú formálódási szakaszon, továbbá válságok és reformok folyamatos során, mire eljutott ahhoz a „végső formához”, amelyet ma ismerünk. Az iszlám, a judaizmus és a buddhizmus hasonló szakaszokon haladt keresztül, méghozzá sokkal hosszabb idő alatt, mint az a néhány év, amely a Szciantológia rendelkezésére állt, hogy teljesen szervezett formába és külsőbe szervezze magát.

A Szciantológia világos szembenállása a pszichológia és a pszichiátria „tudományos” tantételeivel, amelyek tagadják az ember jóságát – amit a Szciantológia hangoztat –, még inkább megszabadítja ezt a vallást attól, hogy összekeverjék ezekkel. A Szciantológia csak az ember szellemi lényegét, veleszületett jóságát, halhatatlanságát és, mint végső célt, a végtelenség keresését értékeli. Az újdonság itt az, hogy a Szciantológia vallást az alapítója olyan ismeretek és gyakorlatok rendszereként alakította ki, amelyek az embert e célok felé irányítják. Ennek a „terápiára” vagy „gyógyításra” tett kísérletekkel való összetévesztése a gyengén dokumentált vélemények felületességének tulajdonítható.

Csak egy teljes és jóhiszemű vallás lehetett képes megerősíteni és fenntartani ezeket a feltevéseket, miközben megteremtett egy sor meggyőződést, tantételt, gyakorlatot, rítust, struktúrát és célt a lélek üdvözülése céljából. Ez nem más területre, mint a vallásra, tartozik, és a Szciantológia vallás.

Anélkül, hogy adminisztratív, jogszolgáltatási vagy adóügyi megfontolásokba bocsátkoznánk, újra megerősítem, hogy a Szciantológia maradéktalanul eleget tesz azoknak a követelményeknek, amelyek bármely vallással szemben támaszthatók.

A Szciantológia megfelel az igazi vallások természetének, és csak azokat a célokat követi, amelyek az ember lelki természetével kapcsolatosak.

URBANO ALONSO GALAN

A SZERZŐRŐL

Alonso professzor, aki a filozófia doktora és a teológia licenciátusa (cum laude), diplomáit a Gergely Egyetemen és a Szent Bonaventura Püspöki Karon szerezte Rómában. A Vatikán által vezetett ökumenikus kongresszusokon elnökölt, és e minőségében vallási ügyekben együtt dolgozott XXIII. János pápával és VI. Pál pápával.